

K 513/12
#12 IV

Cest, január 29. 1848.

Üdvözlök östökös-ellenzáró,
Magyarbecsű barátom!

Nyisd meg a te méltóságos füledet a hallásra és figyeli. Vég-
keletlen pontos és ábrán szűzöt ügyben is te néked,
vagy Vachott lüder barát te néked. Kezdeteg ársza
vagy uralkodók Európában, melyet egyedül te horkat
titokba. Ezt vitatják pro et contra, hogy Goldibau
arón oroszlan-bőre büjt namarat inkerked meg, ki
mel oroszlan-bőre Goldi, saját terméskettől nyert
namar-bőre pedig Schedel. Barátom, hogy a "Korlat",
län káronulatoknál, fieskráknál, félbrányatásornál,
hajlépéselnél, poporásornál, oldallaverekselnél, fas-
baragásornál is minden nemű dögnyöréselnél
végezzakarajon s hogy nemzedet megöld a "Börse"
nál lárszább polgárháborútól, nyitlakortasd ki
minél előbb minden magyar, kínai és hollentott
lapbaré, hogy te nem a tudót Goldit, vagy ararom
mondani a tudót-társasági Goldit inkerked meg.
Sedő est, barátom, hiszlek a hars is az emberiség
nevében, sedő est. Légy a béke nevelője, is a jó
vendő barátod albani foguak.

Er az, egyes-egyedül is az, miért tollat ragadtam,
vagy tulajdonképp nem is tollat, hanem fábul való
botot, mellynek vége hatított helyes avél vagy sár...
de minthogy már kereken er a "Korlat" s meg
egy pár forra való firta papiroson is maradt,
bostást meg, oh dízke halandárnál, hogy tovább is
fárasítottam a te türelmefszigedét, kérek pedig
bostánatot annyival inkább, minthogy a többi
nem les. Oly érdekes, mint becses levelés eleje.
Kurányvár Veszélyi által való ostromolta-
tása a cenzor bájos körmel kövött legeder,
s február nyolcadikáig ott foguak fityölteni, ar-
kor elhorom s rögtön nyomatok, ha s minden-
hatósága fölszígésztést nem lát benne s nem
crucifigálya, a mitől minus mit retlegni. Ar aján-
lást pedig csak hadt el, hé, vagy ajánld Vese-
lányi inatánál vagy karátkánál, ar nem bá-
nou, de Veszélyi árúmmilgyen derék ember,
csak magyar, hiába, is a poéta nagyjónak ne
ajánlgassa semmit, vagy a verset legalább
ne, ha máz valamit ajánl is neki. De meg any-
nyival inkább, mert nem hiszem, hogy Veszélyi
bírsárlhadmér aron öfében, ki a vársát ne-
viben hadarocott... er kütönben Csungary által
érvévittele (hivel kövölttem a dolgot) is helyes s.

Hogy van az én kedves román affrony? a te ked-
ves román affrony jól van, a kivánczú kirta piv-
böl, hogy az én román affrony is ugy legyen,
is kivánczú bír s mindenféle jól, a mit ha meg-
ad ad jó ifjú, nagyon jó lesz, de mind art
leoni nem nagyon jó, mert unalmas doloz,
mind mindenféle kirtelen, csórolom stb.
Te pedig, bájosz Taurou, nagyon szép verses
kirtél Volaynat, art a „telben”. Csak igaz?
Rudjál, mindri, monstacn én, hogy lesz belő-
led valami. En most Lebelt irou elbeszélő köl-
teményben, röviden, de egész életét arsiá-
ból az arass főfőig, olyan nyolc soros
alexandrinusokban, mind a te Schedelad vagy
Földid. En a Schedel, az a Schedel, az engemet
agyonüldöz!... Ma este (most igazán van)
Egyszer táboriaktól igaz jó lágy cipőt kap-
tunk; gyere föl Tauró, neked is adunk belőle.
De milyén rosz az a toll, art csak az képre-
keti, a ki azt az irást látja, a miltlyt vele
kersek; a földhöz is vágnom minnyárt. (hogy
a feve rajja ki! — Kíjj el, Tauró, most hit-
ni lesz, más itt van a szomszédban, Olasz-
országban... be perctüelek lóháton látni
avval a görge kalapoddal. Ugy igaz! nemdegy
valami alkalmasabbajót, mert valami job-
sarnita van itt a pádrada; én nem tudom,
kitől van és mi van benne? Ad meg, ki
áltat el mirepen kirtójen el. De nem, ne írd
meg; én addig ki nem adom, míg magad el nem
jössz érte, (ifjúk seint háromszáz legyen nem).
En jó gondolat. Az egész leveledben alkalmas
muffut a kezjött. De más nem bírol errel
az ifjú-verte tollal! kirtélet, csórolat
jobbra balra a legragyobbtól a legri-
sebbig! — Leveledet minden pillanat-
ban várom, sőt vágyok!

imádandó barátod

RF

ed.
iv.
u.
ny.
I
y.
b.
s
s
lo.
rot.
a.
us
y
-)
n.
le.
l.
le
oy
bo.
s.
i.
y.
pal.
u.
i
nd
us
u).
l.
e
t
u
i.
p

1848
1848

The first part of the letter is devoted to a general
and somewhat superficial account of the
state of the country in the year 1817. The
writer speaks of the success of the
army in the field, and of the
peace which has been established
between the different powers of
Europe. He then proceeds to
discuss the internal state of the
country, and the progress of
civilization and commerce.
The second part of the letter
is devoted to a more particular
account of the state of the
country in the year 1818. The
writer speaks of the success of the
army in the field, and of the
peace which has been established
between the different powers of
Europe. He then proceeds to
discuss the internal state of the
country, and the progress of
civilization and commerce.

The third part of the letter
is devoted to a more particular
account of the state of the
country in the year 1819. The
writer speaks of the success of the
army in the field, and of the
peace which has been established
between the different powers of
Europe. He then proceeds to
discuss the internal state of the
country, and the progress of
civilization and commerce.